

NEČAKANÁ LÁSKA II

LÁSKA NIKDY NESPÍ

Majkl Kris Predzgar

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska II: Láska nikdy nespí

Láska nikdy nespí je prvou e-knihou druhej série; v poradí šiesta e-kniha autora. Samostatný príbeh sa odohráva v Bratislave a blízkom okolí. Miška prežíva už od prvých dní, ako sa dozvedela, že je tehotná, veľmi ťažké časy. Opustenie partnera, či obrovská hádka s rodičmi, kvôli tomu, že čaká dieťaťko, sú len zlomkom toho, čo Mišku čaká. Našťastie má pri sebe sestru Martinu, bez ktorej by to nezvládla. Ako to už ale býva zvykom, aj k Miške zabľúdi muž, ktorý sa do nej zamiluje. Nová rodina ale bude taktiež čeliť rôznym skúškam, ktoré im do cesty život prinesie.

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska II: Láska nikdy nespí

Majkl Kris Predzgar: Nečakaná láska II
(2023 - 2025)
Kniha prvá: Láska nikdy nespí

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska II: Láska nikdy nespí

Nečakaná láska II: Láska nikdy nespí
Majkl Kris Predzgar
Publico 2024
prvé vydanie

ISBN 978-80-570-5500-6 pdf
ISBN 978-80-570-5501-3 epub
ISBN 978-80-570-5502-0 mobi

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska II: Láska nikdy nespí

Hľadať ľudí, ktorých by sme milovali ... to je tajomstvo a úspech celého života.
Antonín Sova

Nečakaná láska II: Láska nikdy nespí

Prvá kapitola: Narodeninová oslava

Miška v kuchyni pripravovala niečo na spanie pre svojho syna. Bola to vyššia slečna štíhlejšej postavy s dlhými blond vlasmi a trochu väčšími prsiami. Jej synček Damián už o pár dní bude mať osem rokov. Spoločne bývali v rodinnom dome, ktorý sa nachádzal v obci Most pri Bratislave, okres Senec. Miška tento rodinný dom kupovala ešte pred narodením synčeka. Každý jeden deň, ktorí tu Miška aj Damián prežili im ukazoval, že toto je pre nich to najlepšie a aj najkrajšie bývanie, aké môžu mať.

Keďže Miška nemala partnera, splácanie rodinného domu, na ktorý si vzala hypotéku, musela financovať sama. Výhodou pre ňu bolo, že mala naštrenú celkom peknú sumičku, takže zvládala aj hypotéku a aj všetky ostatné náklady. Momentálne pracovala v predajni Kalder Nivy v Bratislave ako manažérka tejto filiálky.

Niekoľko zrazu zazvonil vonku pred rodinným domčekom na zvonček.

„Dami, choď prosím pozrieť kto prišiel“, ozvala sa ihneď z kuchyne Miška. Dami sedel v detskej izbe za písacím stolom, kde mal zapnutý mamin notebook, kde mal nainštalovaných už niekoľko hier. Rýchlo si stopol hru, ktorú mal teraz rozohranú a utekal sa pozrieť, že koho to sem čerti nesú.

„Teta Maťka“, skríkol Dami, keď zbadal dnešnú nečakanú návštevu, pričom hneď radostne objímal tetu. Martinka bola staršia sestra Mišky, čiernovlasá žena, vyššej postavy.

„Martinka? Ahoj“, odvetila Miška, ktorá sa presunula z kuchyne k dverám, keďže počula, že sem prišla jej staršia sestra. Samozrejme, že vôbec netušila, prečo aktuálne prišla.

„Miška“, povedala Martinka a radostne objímala sestru.

„Čo ťa sem privádza?“, pýtala sa Miška so záujmom v hlase.

„To nemôžem bezdôvodne navštíviť moju mladšiu sestričku? A jej synčeka?“, pýtala sa trochu so smiechom Martinka.

„Ale jasné, že môžeš. Ty si u nás vždy vítaná“, komentovala ako strela Miška, ktorá bola moc rada, že k nim zablúdila jej sestra.

„Chcem sa o niečom porozprávať“, pošepekala sestre Martinka tak, aby to Dami nepočul.

„Dami? Necháš nás na chvíľku osamote? V kuchyni máš už nachystané jedenie“, naznačila Miška, Dami pozrel na mamu a tetu, prikývol a utekal do kuchyne, kde mal nachystané niečo mňam na zjedenie. Miška a Martinka sa usadili v obývačke, pričom Miška pustila televízor. Asi nejako vedela, že rozhovor bude na nejakú vážnejšiu tému. Martinka pár sekúnd pozerala na ten televízor, ktorý ju hneď zaujal. Bol mega obrovský, asi najväčšia uhlopriečka, akú kedy videla.

„Miška máš to tu prekrásne. Taká malá vila“, komentovala Martinka, keď obzerala obývačku.

„Ďakujem Maťka. O čom chceš hovoriť?“, pýtala sa hneď Miška, ktorú moc zaujímal dôvod sestrinej návštevy.

„Ja,..., neviem ako by som začala“, povedala prvú vetu Martinka, pričom bolo na nej vidno, že chce otvoriť nejakú vážnu tému, ale evidentne nevie, ako má začať.

„No vykokci sa mi už konečne segra“, odvetila jej s úsmevom na tvári Miška.

„Miška? Ide o to, že niekto by ťa moc chcel vidieť“, začala opatrne Martinka, pričom pozerala na mladšiu sestru.

„O kom hovoríš?“, reagovala otázkou Miška, i keď asi dobre vedela, o koho sa jedná.

„Mama Dana a otec Michal. Moc by ťa chceli vidieť Miška“, povedala Martinka a videla, ako

sestre z tváre zmizol ten peknučký úsmev, ktorý tam doteraz mala.

„Ja nemám rodičov“, odvetila ako strela Miška, pričom z nej bolo okamžite cítiť veľký hnev.

„Nehovor takto Miška“, pokračovala Martinka, ktorá dobre vedela, prečo je jej sestra takáto.

„Odo dňa keď som porodila Damiána sa ku mne správali ako k cudzej. Dami bude mať osem rokov. Koľko krát tu za ním boli jeho starí rodičia? Koľko krát boli na Vianoce s nami?“, chrlila zo seba nahnevane Miška, pričom Martinka videla, ako jej stúpa krvný tlak. Opatrne ju preto chytila za pravú ruku.

„Miška, viem že to posrali na plnej čiare. Ale takto predsa nemôžete žiť stále“, komentovala rýchlo sestra Martinka. Ani jej sa nepáčilo, aké to medzi jej rodičmi a sestrou je. Aj preto sa asi snažila pri každej novej príležitosti o nejakú nápravu, keďže vedela, že Miška by sa k tomu asi nemala.

„Keď som ostala sama s Damim, vtedy tu mali byť. Pomôcť svojej dcére a jej synčekovi“, nedala sa len tak Miška a Maťka vedela, že v tom čo hovorí má úplnú pravdu.

„Už si asi uvedomili, že urobili riadnu chybu“, naznačovala ďalej Martinka sestre.

„No konečne! Po siedmich rokoch. Ale ja sa zase ani nedivím. To ty si pre nich bola tá správna a slušná dcéra“, komentovala nahnevane Miška.

„Toto už nikdy nehovor. Dobré možno som bola ja tá slušnejšia dcérka, ale to je teraz jedno. Vždy som stála za tebou a Damim“, dodala sestre Martinka, ktorá nikdy nemala rada, keď ich so sestrou nejako porovnávali.

„Áno to máš pravdu. Ty si ma vždy podporovala. Aj keď sa narodil Dami a ostala som sama s dieťaťom“, hovorila pomaly Miška, ktorá bola za toto sestre neskutočne vďačná.

„Prosím ťa. Daj im šancu“, naznačila opatrne Martinka.

„Nevieš si predstaviť Maťka, ako to vtedy bolelo. Keď sa ti rodičia otočia chrbtom, lebo som otehotnela, narodil sa mi syn a priateľ, ktorého som mala, ma krátko po narodení Damiho opustil. Maťka? Čo si ako mysleli, keď som bola tehotná? Že pôjdem na potrat? Alebo dám syna na adopciu?“, pýtala sa poslednými otázkami Miška.

„Tak ono je trochu pravda, že my sme si ťa asi ani jeden nevedeli predstaviť ako matku na plný úväzok“, vysvetľovala Martinka a zbadala Miškin ešte viacej nahnevanejší pohľad ako doteraz.

„Ale ide ti to výborne Miška. Na 200%. Damiho vychovávaš najlepšie ako môžeš, aj keď si na to sama“, hovorila rýchlo Martinka a chytila opäť Miške ruku.

„Dobre Maťka. Keby im dám šancu na uzmiernenie. A čo poviem Damimu? Toto sú tvoji starí rodičia, ktorí na teba srali sedem rokov?“, pýtala sa staršej sestry Miška, ktorá v tomto myslela moc na svojho syna.

„A čo si mu vlastne povedala?“, zaujímalo Martinku, ako sestra synovi vysvetlila danú situáciu.

„Damián vie, že tu niekde má starých rodičov. Naznačila som mu, že som sa s rodičmi strašne pohádala, keď som otehotnela. Aj kvôli jeho otcovi. Áno pár krát sa ma už aj Dami opýtal, či by sa to nedalo nejako urovnať. Že by moc chcel spoznať babku a dedka“, vysvetľovala ďalej sestre Miška, pre ktorú to bolo veľmi ťažké.

„Dami ich vôbec nepozná?“, pýtala sa prekvapene Martinka.

„Ako by aj mohol. Nikdy tu neboli. Videli ho tuším len pár krát po narodení“, dopĺňala najdôležitejšie informácie Miška, pričom pozerala na svoju staršiu sestru.

„Skúsime to?“, opýtala sa opatrne Martinka mladšej sestry. Momentálne nevedela, či bude chcieť Miška skúsiť urovnať situáciu s rodičmi. Na druhej strane ale Maťka vedela, že jej sestra pre synčeka urobí všetko, čo sa len bude dať.

„Myslia to v dobrom zmysle?“, reagovala otázkou Miška, pričom stále pozerala na sestru, ktorá pre ňu moc znamenala.

„Uvedomili si chyby. Chcú poznať vnuka. A chýba im ich dcéra“, komentovala naďalej opatrne Martinka, pozerala pritom na sestru Mišku a zdalo sa jej, že pomaly nachádza tú správnu cestičku, ktorou sa treba momentálne vydať. Matka moc chcela, aby sa Miška a rodičia konečne uzmierili. Ich konflikt už trval vyše sedem rokov. Bol teda najvyšší čas, aby sa pokúsili tento spor nejako urovnať.

Teta Martinka pochtivo stlačila zvonček pri rodinnom domčeku jej mladšej sestry Mišky v obci Most pri Bratislave. V aute zatiaľ nechala sedieť mamu Danu aj otca Michala. Matka vedela, že začiatok zmierenia rodičov a sestry, bude to najťažšie, čo doteraz ona zažila. Bola ale pripravená urobiť všetko, čo bude v jej silách, aby sa Miška s rodičmi uzmierila. Nepredpokladala, že Miška by im úplne odpustila, ale verila, že urobia prvé kroky k náprave medzi nimi. Ako sa dalo predpokladať, vchodové dvere jej otvoril Damián, sestrin syn, ktorý tento týždeň oslavoval už ôsme narodeniny a na dnes mali naplánovanú oslavu, keďže bol víkend.

Za Damim rýchlo prišla k dverám aj jeho mamička Miška.

„Dami, pod' mi ukázať svoju detskú izbu“, odvetila rýchlo Martinka, lebo vedela, že musí Damiána dostať trochu inde v ich rodinnom dome. Aspoň zatiaľ aby dala rodičom a sestre trochu priestoru na rozhovor. Damián pozrel na mamu a rýchlo viedol tetu Matku smerom k jeho detskej izbičke, pričom bol veľmi rád, že dnes na oslavu prišla.

Z Martinkinho auta teraz vystúpili rodičia, ktorým už pomaličky bude zvonieť na dôchodok. Miška zobrala kľúč od domu a zatvorila dvere, pričom pozerala, ako jej rodičia vystupujú z sestrinho auta. S rodičmi sa nevidela minimálne šesť rokov. Z Mišky bolo stále cítiť voči rodičom nenávisť a odpor.

„Miška“, povedala mama Dana, pristúpila bližšie k dcére a chcela ju objať. Miška pozerala na svoju mamu, no objatie jej v žiadnom prípade nedovolila.

„Prečo teraz!“, opýtala sa Miška rodičov. Musela sa veru riadne premáhať, aby na nich okamžite nevyletela, nezačala im nadávať a podobné veci. Snažila sa hlavne kvôli synovi, ktorý bol pre ňu všetkým.

„Urobili sme chybu Miška. Prepáč nám to“, snažila sa o vysvetlenie mama.

„Vyše sedem rokov ste srali na mňa a môjho syna. A teraz vám to mám prepáčiť?“, reagovala ihneď primerane nahnevane Miška. Moc ju bolelo, ako sa jej rodičia k nim zachovali. K svojej dcérke a jej synovi.

„Bola to chyba Miška. Prosím ťa. Sme tvoji rodičia. Urobme za tých hrubú čiaru a začnime odznova“, pridral sa do rozhovoru otec Michal. Na rodičoch bolo vidno, že svoje minulé rozhodnutie už poriadne oľutovali a evidentne sa moc snažili o nápravu.

„Čo mám podľa vás povedať synovi? Dami, toto sú tvoji starí rodičia bez chrbtovej kosti, ktorí na teba sedem rokov srali. Ktorí ťa videli iba pár krát po tom, ako si sa mi narodil. A srali na teba aj vtedy, keď nás opustil tvoj otec a potrebovali sme pomoc od iných, lebo inak by sme to asi sami nezvládli“, hovorila ďalej nahnevane Miška. Rodičia teraz mlčali a neodvážili sa nič povedať. Videli ten pohľad ich dcérky, ktorý ukazoval, že ich neznáša.

„Keby nebolo mojej sestry Martinky, neviem, kde by som teraz bola. Pomáhala nám každý jeden deň, keď sa jej dalo potom, ako sme s Damim ostali sami“, pokračovala ďalej Miška, pričom dávala rodičom riadne pocítiť, ako sa asi ona vtedy cítila. Jej rodičia nevedeli, že ich dcéra Matka takto pomáhala sestre Miške. Na druhej strane to ale niekde v kútiku mysle predpokladali, keďže vedeli, ako si ich dcéry Miška a Matka už v mladosti moc pomáhali, keď to

bolo potrebné.

„Miška prosím ťa. Mali sme ťa podporiť okamžite ako si otehotnela“, odvetila mama, ktorá sa snažila nejako urovnať vzniknutú situáciu. Strašne chcela dcérku Mišku objat', no vedela, že ona jej to nedovolí.

„Robím to len pre svojho syna“, odsekla Miška, pričom odomkla vchodové dvere a vošla do svojho domčeka. Jej rodičia ju opatrne nasledovali.

„Dami, toto sú tvoji starí rodičia bez chrbtovej kosti: moja mama Dana, tvoja babka; môj otec Michal, tvoj dedko“, odvetila Miška, keď do obývačky zamieril synček Dami s sestrou Martinkou.

„Miška ...“, chcela niečo povedať Martinka na to, ako predstavila synovi starých rodičov, ale sestra ju okamžite prerušila mávnutím ruky.

„Robím to len pre svojho syna. Ja som im ešte neodpustila“, povedala po tichšie sestre Miška, pričom sa postavila a išla evidentne niečo zobrať do kuchyne.

„Damián“, povedala opatrne babka a podišla k vnukovi. Dami videl, ako sa jeho mama pobrala do kuchyne a preto sa pozrel najprv na tetu Martinku. Nevedel ako má teraz reagovať, keď mama odišla a preto hľadal odpoveď u tety. Martinka opatrne prikývla hlavou.

„Moja babka? Môj dedko?“, vyšlo z Damiánových úst. Martinke sa zazdalo, že počuje niečo z kuchyne, čo by počuť nemala. Preto sa rýchlo pobrala do kuchyne. Miška sedela pri kuchynskom stole a mala v očiach slzičky.

„Miška neplač mi teraz“, povedala staršia sestra Martinka, podišla k Miške a poriadne si ju objala.

„Stále ma to bolí Matka“, naznačila sestre Miška, ktorá by takúto životnú skúsenosť nepriala ani tomu najväčšiemu nepriateľovi.

„Len im skús dať šancu. Nič viacej od teba nechcem“, pošepkala Martinka sestre Miške, pričom si bola vedomá, že ona dosť často dala na jej rady. Koniec koncov boli sestry, ktoré tu vždy boli jedna pre druhú.

Miška, jej syn Damián, Martinka a ich rodičia sedeli spoločne v obývačke. Miška sa už trochu ukludnila z toho nahnevaného stavu. Asi k tomu dopomohlo, že videla syna, ako sa zoznamuje so svojimi starými rodičmi. Koniec koncov Miška to robila hlavne pre svojho syna.

„Miška? Môžem sa spýtať, ako si sa dostala k takémuto krásnemu domu?“, opýtala sa Mišky jej mama. Miška na ňu nie moc nadšene pozrela, ale všimla si, že Dami sa zase pozerá na ňu. Nejako cítila z pohľadu na syna, že on veľmi chce, aby sa v tom uznierovaní pokračovalo a aby sa neurobili nejaké ďalšie konflikty.

„Kupovala som ho krátko potom, ako som otehotnela. Chcela som mať vlastné bývanie pre syna a priateľa“, odvetila pomaly Miška, pričom sa opäť musela premáhať, aby na svojich rodičov nezvýšila poriadne hlas. No mala tu synčeka Damiána a ten jej evidentne dodával potrebnú silu. Martinka prekvapene pozerala na rodičov, pretože si myslela, že oni už v tomto rodinnom dome aspoň raz boli.

„Vy ste tu fakt ešte ani raz neboli?“, reagovala otázkou Martinka, pričom pozerala striedavo na rodičov a na sestru. Hneď ale pochopila, že toto sa veru pýtať nemusela.

„Neboli tu nikdy. Toto je prvý raz“, predbehla rodičov s odpoveďou Miška, ktorá si teraz všimla, ako Dami niečo pozerá, evidentne asi darček od starých rodičov.

„Tými darčekom si ale Damiho nekúpíte“, odvetila nahnevanejšie Miška a zbadala, ako sa na ňu Dami zadíval, pričom sa hneď postavil a išiel k svojej mamičke.

„Mami? Prosím ťa. Ja chcem mať v svojom živote aj babku aj dedka“, povedal mame Miške synček Damián, podišiel úplne k nej a poriadne si ju objal.

„Dami, nie je to pre mňa také jednoduché“, zašepkala svojmu synčekovi Miška.

„Ty to dokážeš. Si naj mamička na svete“, dodal Dami, Miške pri týchto slovách vyšla slzička z oka. Martinka, ktorá bola najbližšie pri Miške, jej teraz podala ruku.

„Zvládneme to Miška. Nebude to hned' okey, ale začneme na tom pekne pomaly pracovať“, naznačila Martinka svojej sestre, ktorá jej d'akovala za veľmi veľa vecí, ktoré už prežila vo svojom živote. Miška vždy hovorila, že keby nemala sestru, nebola by tam, kde dnes je.

Niekoťo zrazu zazvonil na zvonček, ktorý sa nachádzal pred Miškiným rodinným domčekom.

„Do prdele!“, povedala nahlas Miška, pozrela sa na syna Damiána, čo znamenalo, že obaja veľmi dobre vedia, kto sem prišiel.

„Pozvala si ešte niekoho na dnešnú oslavu Damiánových narodenín?“, reagovala prekvapene Martinka, pričom aj ona pochopila, že sestra a jej syn dobre vedia, kto prišiel. Pravdepodobne ale na to úplne zabudli, že sem táto osoba má dnes prísť, alebo s tým vôbec nerátali. Martinke najprv napadlo, že by to mohli byť nejaký Damiho kamaráti, prípadne aj s rodičmi. No toto by Mišku a jej syna predsa až takto neprekvapilo.

„Dami bež prosím ťa otvoriť a chvíľku tam návštevu drž“, hovorila rýchlo Miška, pričom bolo vidno, že jej sem teraz zavítal niekoťo, s kým pôvodne nerátala a začala trochu panikáriť, ako to teraz vyrieši. Martinka ju chytila rýchlo za ruku.

„Pokoj sestrička, bež za Damim“, zašepkala sestre Mat'ka. Miška pozrela na sestru a po pár sekundách tiež vstala a išla k dverám. Dami už poctivo otváral dvere novej návšteve. Samozrejme dobre vedel, kto sem prišiel.

„Ocko!“, ozval sa Dami, možno aj trochu hlasnejšie ako by sa v danej chvíli patrilo. Martinka samozrejme slovo ocko započula a preto sa aj ona presunula k vchodovým dverám. Vedela, že to nemôže byť Damiho biologický otec, lebo jemu by on nikdy nepovedal slovo otec a ešte k tomu s takým radostným hlasom. Čiže mladšia sestra Miška pred ňou tajila nejakého kamaráta alebo priateľa, ktorý sa už stihol moc zblížiť s jej synom Damim.

„Dami. Tak rád ťa vidím. Mám pre teba ten sľúbený darček. Len budem potrebovať pomôcť vytiahnuť ho z auta“, hovoril známy pán Miškinmu synovi, pričom sa k nemu sklonil a poriadne si ho objímal. Pán teraz pozrel na Damiho mamu, ktorá sem akurát prišla.

„Patrik! Čo tu ty robíš?“, pýtala sa Miška, ktorá teraz prikrčila k kamarátovi, pričom si ho hned' pekne objala a aj pobožkala. Patrik, mladý muž vyššej postavy, pochádzal tiež z okolia Bratislavy; presnejšie žil v obci Láb patriacej okresu Malacky v dvojizbovom byte.

„Ved' si mi spomínala, že Dami bude mať dnes oslavu narodenín“, vysvetľoval automaticky Patrik a stále držal v objatí svoju Mišku. Damimu sa veľmi páčilo, keď videl Patrika a Mišku spolu, ako sa majú moc radi.

„Niečo ti tu chýba zlatko“, naznačil behom pár sekúnd Patrik, keď sa dotkol Miškinej ruky.

„Paťko, mám to teraz strašne náročné“, chcela sa nejako vyhovoriť Miška, ale to už k nim prišla aj jej staršia sestra Martinka.

„Koho to tu máme?“, opýtala sa Martinka svojej mladšej sestry Mišky a pozerala na muža cca niečo mladšieho ako jej sestra, ktorého ešte ale oficiálne vôbec nepoznala. No od prvej sekundy videla jedno. Tento muž evidentne moc ľúbi jej mladšiu sestru. To bolo už na prvý pohľad jasné. Miška si našla nového priateľa, s ktorým je evidentne šťastná, čo Martinku strašne moc tešilo, lebo presne toto sestre veľmi priala.

„Ja ..., zabudla som ti povedať. Priateľ Patrik“, predstavila Miška návštevu, pričom si nevšimla, ako na ňu teraz Patrik pozrel.

„Priateľ?“ opýtal sa Mišky Patrik a pozeral na ňu s moc zaujímavým pohľadom.

„Lepšie pomenovanie je snúbenec“, odvetil Damián smerom k tete Matke, ktorý teraz videl, že mama by ho najradšej roztrhala na márne kúsky.

„Miška? Ty si zasnúbená?“, pýtala sa rýchlo sestry Matka. Toto nečakala. Myslela si, že sestru dokonale pozná. Teraz ale zistila, že o najdôležitejšej aktuálnej veci, zatiaľ vôbec nevie.

„Máš tu sestru Martinku a predpokladám aj rodičov“, povedal tiež Patrik a pozeral na svoju lásku.

„Hovorte pekne jeden po druhom. Áno Paťko. Mám tu staršiu sestru Matku a aj rodičov“, naznačila drahému Miška.

„Áno je zasnúbená“, pošepkal Dami Martinke, ktorá bola prekvapená, že Patrik vie jej meno. Predpokladala teda, že Miška partnerovi o svojej dobrej staršej sestre asi veľa rozprávala.

„Prečo nemáš zásnubný prsteň?“, opýtal sa snúbenice Patrik. Snažil sa na Mišku nehnevať, aj keď ho mrzelo, že nemá na ruke zásnubný prsteň. Samozrejme ale chcel vedieť dôvod, prečo prsteň nie je tam, kde má byť. Na druhej strane chcel ale aj chápať, prečo si ho Miška dala dole.

„Kedy si mi chcela o tomto povedať? Že máš snúbenca a budeš sa vydávať? Veď som tvoja sestra“, zneli otázky od Martinky, ktorá bola neskutočne moc prekvapená. No na druhej strane to Miške moc priala, aby našla muža, ktorý bude ju a jej syna milovať a urobí ich šťastnými.

„Paťko. Mám tu rodičov, ktorých som vyše sedem rokov nevidela. Už to, že sme sa dnes stretli je pre mňa moc ťažké“, snažila sa nejako obhájiť Miška, prečo nemá na ruke prsteň. Damián podišiel k Martinke, chytil ju za ruku a opatrne jej naznačil, aby nechali na pár minút Mišku a Patrika osamote. Preto sa teda Dami a teta Miška pobrali naspäť do obývačky.

„Paťko nehnevaj sa na mňa“, začala ihneď Miška, keď zbadala ako sa Dami a Martinka nenápadne presunuli k rodičom do obývačky.

„Ja viem láska, že máš teraz toho veľa. Ale ten zásnubný prsteň bude vždy na tvojej rúčičke“, naznačoval Patrik, objal si partnerku a pobožkal.

„Mám ho v nočnom stolíku“, zašepkala partnerovi Miška. Patrik jej dodával neskutočne veľa energie, ktorú dnes potrebovala oveľa viacej ako v iné dni.

„Ty vieš, že ťa strašne moc milujem. No ako teda? Predstavíš ma?“, odvetil jej Patrik, videl na Miške, že sa jej to nepáči, ale jeho prítomnosť jej nejako dodávala silu. Tú silu, ktorú tak moc potrebovala, aby sa s rodičmi uzmierila. Spoločne sa presunuli do obývačky.

„Miška? Predstavíš nás?“, opýtala sa Martinka, ktorá nejako chcela uľahčiť sestre túto pre ňu ťažkú chvíľu.

„Matka, rodičia, toto je Patrik. Môj snúbenec“, odvetila Miška a videla prekvapené pohľady rodičov. Obrátila sa k drahému, ktorého teraz držala silnejšie za ruku.

„Moja staršia sestrička Martinka a ... moji rodičia Dana a Michal“, predstavila priateľovi Miška ostatných. Patrik sa teda zoznámil s Miškinou rodinou. Medzitým si Miška odbehla do spálne, aby si nasadila ten zásnubný prsteň, ktorý momentálne ležal v jej nočnom stolíku, pričom mal byť stále nasadený na jej prste. Miška sa pomaly vrátila do obývačky.

„Wau to je ale kus“, ozvala sa ako strela Martinka, keď uvidela zlatý prsteň svojej sestry s nejakým diamantom na vrchu.

„Miška? Ty si povedala Damimu, aby to predo mnou udržal v tajnosti?“, opýtala sa po tichšie Martinka sestry.

„Matka, ty dobre vieš prečo som sa snažila to zatiaľ udržať v tajnosti“, odvetila tiež potichu Miška.

„Mami? Ocko? A už vieme, kedy bude ten veľký deň?“, opýtal sa zrazu Dami svojich rodičov, ktorí na neho prekvapene pozerali. Vôbec nečakali, že sa Dami toto spýta pred ostatnými. Možno

že v súkromí, ale isto nie, keď tu mala Miška rodičov, s ktorými nemala práve najlepšie vzťah.

„On už volá Patrika ocko?“, nedalo Martinke, aby sa sestry neopýtala.

„Hej Maťka. Výborne si spolu rozumejú už od prvej chvíle, ako sa spoznali“, odvetila sestru Miška, ktorá bola neskutočne rada, ako si jej syn a snúbenec spolu skvele rozumejú.

„Deň svadby myslíš?“, opýtal sa Damiho Patrik.

„Áno deň svadby. A už by si mohol aj bývať u nás“, dodal Damián, čím poslednou vetou šokoval všetkých v miestnosti. Evidentne ale moc chcel, aby Patrik začal bývať s ním a Miškou tu v rodinnom dome v obci Most pri Bratislave.

„Svadba bude za necelé dva mesiace. Dami neboj, onedlho už budeme bývať spoločne s maminkou“, hovoril Patrik a videl ako Miška na neho pozerá s tým najšťastnejším výrazom na tvári, aký len mohla mať. Evidentne sa už na túto tému spoločne rozprávali, ale nemali ešte všetko presne dohodnuté. Patrik k nim zatiaľ chodil hlavne prespávať a tráviť s nimi voľný čas.

„Miška? Mám pre Damiho ten darček, čo som ti spomínal. Len potrebujem s tým pomôcť, lebo je v aute toho mega veľa“, naznačil Miške Patrik a obaja sa teda presunuli z izby smerom k autu, pričom pri odchode z obývačky videli, ako Dami nedočkavo čaká na darček od otecka.

„Aký darček to máš pre Damiho?“, opýtala sa Miška, keď spolu vyšli s domčeka. Samozrejme nechýbalo zastavenie na pár sekúnd, poriadne objatie a tie najvášnivejšie bozky, aké sa len vtedy dali uskutočniť.

„Spomínal som ti. Videl som Damiána, ako rád stavia z lega všetko možné čo sa len dá. Jedna moja kamarátka robila doma poriadky. Vieš oni majú doma troch chalanov, ale už trochu starších. A mali doma strašne veľa lega. Kamarátka sa ma samozrejme opýtala, že či by som si nechcel niečo z toho zobrať, keďže som jej spomínal, že moja partnerka má sedem ročného syna“, vysvetľoval stručne Miške Patrik, pričom videl, ako sa jeho partnerka teší, že ho má pri sebe.

„Aha. Dami strašne rád stavia z lega. Všetko možné aj nemožné čo ho napadne“, hovorila drahému Miška a konečne na nej bolo zase vidno aj tú jej krásnu usmiatu tváričku.

„A hral už Dami tú hru odo mňa?“, zaujímalo ďalej Patrika.

„Ten simulátor. Jazdenie s kamiónom?“, opýtala sa Miška, ktorá pomáhala s inštaláciou tejto hry na jej notebook.

„Hej. Presne tá hra“, odvetil drahej Patrik.

„Skúšal. A celkom sa mu to aj páčilo“, naznačila Miška, ktorá pár krát videla, ako jej syn skúšal novú hru na maminom notebooku.

„Dami je moc šikovný“, poznamenal Patrik a objal si okolo pása drahú. Patrik otvoril auto, kde na zadných sedadlách bolo niekoľko veľkých tašiek.

„Toto všetko ti dala kamarátka?“, pýtala sa Miška, pričom neverila vlastným očiam. Na zadných sedadlách boli tri plné veľké Lidl tašky, pričom v jednej mohlo byť cca aj 5 až 10 kg všetkého možného lega. Čiže tie tri tašky boli odhadom tak 20 až 30 kg lega. Bez ohľadu na to, v akom stave to lego bolo, tie tri tašky predstavovali hodnotu niekoľko stoviek eur.

„Kamarátka má doma troch chalanov. Dobré a ešte som sa popýtal známych, či náhodou nemajú nejaké, čo už momentálne nevyužívajú“, vysvetľoval partnerke Patrik, pričom Miška si ho hneď objímala a bozkávala.

„Ty máš Damiho strašne rád“, povedala Miška drahému.

„Veď je to tvoj synček. A keď milujem Mišku, tak treba aj jej synčeka“, komentoval ihneď Patrik, ktorý si Damiho obľúbil už od prvého dňa, ako ho spoznal.

„Šak už ťa dlhšiu dobu volá ocko. Má ťa strašne rád Paťko“, dodala Miška a pomohla partnerovi vytiahnuť z auta tri mega tašky plné lega. Spoločne sa teraz pobrali do domčeka, kde

hneď smerovali do obývačky. Damián pochtivo pozeral, kedy sa jeho rodičia vrátia. Trochu sa ale čudoval, že majú so sebou tri veľké tašky.

„Čo to nesiete?“, pýtala sa ako prvá Martinka, ktorá tiež zbadala, aký veľký náklad sem Miška a Patrik nesú.

„Darček pre Damiho“, odvetil Patrik, pričom Dami vstal a utekal k rodičom.

„Ste vykradli hračkárstvo?“, opýtal sa ako strela Damián, keď uvidel obsah troch tašiek.

„Je tam minimálne tak 20 kg lega. Si mi spomínal, že rád staviaš z lega. Tak som od kamarátky, čo má troch synov už starších zobrať a popýtal sa ešte známych“, vysvetľoval Patrik, ale to ho už Damián z celej sily objímal. Martinka podišla k Miške.

„Patrik má vážne Damiána strašne rád“, pošepkala Martinka sestre, ktorá len prikývla hlavičkou.

„Berie ho ako vlastného syna Matka“, odvetila taktiež potichu Miška, pre ktorú to bola veľmi dôležitá skutočnosť. Pred zoznámením Patrika a Damiho sa aj obávala, že čo by sa stalo, keby si spolu oni dvaja nerozumeli.

„Dami? A ešte taká malá bonusovka“, naznačil synovi Patrik, pričom videl ako Dami zbystril pozornosť.

„Miška mi hovorila, že už si skúšal jazdiť s kamiónom. Ten simulátor čo som ti doniesol“, pokračoval v rozhovore Patrik.

„Hej skúšal som. Páčilo sa mi to cestovanie s ťahačom po jednotlivých mestách Európy“, povedal Dami, pričom súhlasne prikyvoval.

„Tak ak mamička dovoľí“, začal Patrik a pozrel na svoju snúbenicu, „kúpil som ti Euro truck simulátor 2. Bude sa ti moc páčiť. Je to oveľa prepracovanejšie ako jednotka“, vysvetľoval Patrik, Miška podišla k drahému a pozrela sa na hru.

„A ak budeš za, postupne ti môžeme popridávať rozšírenia hry, je ich tam mega veľa. Prípadne ak by si chcel tak je aj presne takáto hra ale s prepravou nákladov po Spojených štátov amerických“, rozprával Damiánovi Patrik, pričom videl radostné pohľady syna. Dami bol neskutočne nadšený, koľko lega mu Patrik zohnal. Už dlhšiu dobu ho volal ocko. Bolo to pochopiteľné, keďže Patrik pre neho ihneď po zoznámení bol vždy po ruke, keď niečo potreboval. Teda presne ako správny otec, ktorého však Damián doteraz nemal, lebo vyrastal len s mamou Miškou a jej staršou sestrou Martinkou. Hra Euro truck simulátor 2 ho taktiež veľmi potešila, keďže v jednotke sa už aj celkom dobre naučil jazdiť s ťahačom. Samozrejme v neskoršom veku bude chcieť istotne vyskúšať aj prepravu nákladu s pomocou volantu a pedálov - teda fakt ako keby naozaj. Vďaka hre bude Dami aj povedzme že dobre vedieť, ktoré európske mesto sa v ktorom štáte nachádza.

„Kde Patrik pracuje?“, opýtala sa teraz Martinka Mišky, keď uvidela, koľko toho Damián dostal. Nejakú jej napadlo, že to bude asi veľmi dobre platená práca. Miška aj Damián sa pozreli v tú istú sekundu smerom na Patrika.

„Ty nevieš, kde tvoj snúbenec pracuje?“, opýtala sa zo smiechom v hlase Martinka.

„Samozrejme, že viem, kde môj drahý pracuje. Len ako ti to mám povedať tak, aby si tomu aj rozumela“, vysvetľovala sestre Miška, ktorá dobre vedela, akú špeciálnu prácu vykonáva jej drahý.

„Stavebný projektant“, odvetil smerom k tete Martinke Damián.

„Hmm. Stavebný projektant. Čiže pracuješ na stavbách? A tam dozeráš na priebeh stavby?“, hádala Martinka, čo to asi bude za prácu.

„Stavebný projektant je v podstate tá úplne najzákladnejšia pozícia pred tým, ako sa ide niečo postaviť. Navrhujem projekty na stavenie pre českú firmu medzinárodného pôsobenia sídliacu

v Prahe. Moje projekty boli zatiaľ hlavne rodinné domy, paneláky, výškové budovy ale aj nákupné stredisko“, vysvetľoval partnerkinej sestre Patrik.

„Fíha. Tak to je teda veľmi zaujímavá práca“, poznamenala Martinka.

Druhá kapitola: Tajnosť pred rodičmi

Posledná vyučovacia hodina už pomaly končila. Pani učiteľka už udelila žiakom úlohy do ďalšej vyučovacej hodiny. Momentálne sa pozrela na žiakov, ktorý už opúšťali triedu a viacerí sa evidentne tešili, že budú mať dva dni pokoj od školy.

„Damián, na chvíľu pod' sem“, povedala triedna učiteľka.

„Čo si zase vyvedol?“, opýtal sa so smiechom Damiho kamarát Igor, no okamžite cítil ako ho Dami capol po ruke. Pomaly sa presunul k stolu, kde sedela pani učiteľka.

„Damián, potrebujem, aby si dal rodičom podpísať tento papier“, naznačila pani učiteľka.

„Z našej školy si bol v šachu najlepší. Budeš nás reprezentovať na mestskej súťaži“, hovorila Damimu pani učiteľka.

Dami si zobral papier a pomalým krokom odišiel z triedy.

„Takže reprezentuješ našu školu?“, ozval sa ako strela Igor.

„Má to veľký problém“, odvetil kamarátovi Dami.

„Aký? Čo si podvádzal?“, povedal so smiechom Igor.

„Potrebujem toto podpísať od rodičov. Oni o mojich šachových zručnostiach vôbec nevedia“, hovoril tichšie Dami.

„To si robíš prdel? Si najlepší hráč šachu na našej škole. Určite by si vedel potrápiť aj skúsených hráčov, ktorí hrajú roky. A tvoji rodičia nevedia, že ich syn je takto moc šikovný“, komentoval kamarát Igor, pričom záporné krútil hlavou. Dami mu na to len mlčky prikývol.

Damián pomaly prichádzal do rodinného domu, kde žil. Mal pred sebou veľmi ťažkú úlohu. Musí povedať rodičom o tom, aký je dobrý v šachu a že evidentne ide na ďalšiu šachovú súťaž.

Patrik momentálne sedel v obývačke, pričom niečo pozeral na mobile. Jeho oku neuniklo, ako Dami opatrne nazrel do izby.

„Dami? Treba niečo?“, opýtal sa Patrik. Dami opatrne podišiel k Patrikovi.

„Ocko potrebujem niečo podpísať do školy“, začal pomaličky Dami.

„Zatiaľ by to mala podpísať mama. Vieš, že ešte nie som tvoj zákonný zástupca“, naznačil Patrik, no videl ako Dami pokrčil plecami.

„Mama bude nahnevaná“, odvetil Dami a chcel ísť preč z izby.

„Čo sa deje Dami?“, zaujímalo Patrika, ktorý videl, že sa tu niečo dôležité deje.

„Ide o to, že pred vami niečo tajím. Pred tebou a mamou. Len neviem, ako to mám vysvetliť“, naznačil Dami otcovi.

„Hovor Dami. Neboj sa“, povedal Patrik, pričom sa snažil nabádať syna, aby povedal, o čo ide.

„V škole som sa zúčastnil na jednej súťaži. Pani učiteľka ma odporúča aj na mestské kolo“, hovoril Dami prvé dôležité informácie o svojej tajnosti.

„Keďže ťa pani učiteľka odporúča na mestské kolo, tak na školskom si musel byť výborný“, utvrdzoval si správne informácie Patrik. Dami súhlasne prikývol.

„Vyhrál som. Prvé miesto“, povedal trochu tichšie Dami.

„Akej súťaži si sa zúčastnil? Nejaká vzdelávacia? Alebo šport?“, pýtal sa Patrik, ktorý nejakú nevedel prísť na to, v akej súťaži by sa jeho syn Dami mohol zúčastniť a ešte k tomu aj vyhrať prvé miesto.

„Šach“, vyšlo z Damiho.

„Šach?“, zopakoval prekvapene Patrik.

„Áno ocko. Som najlepší na škole“, dodal Dami, pričom bol už aj trochu rád, že tajomstvo je už vonku.

„Šach nie je žiadna ľahká hra, ak si to dobre pamätám“, poznamenal Patrik a pozeral s obdivom na syna.

„Nie je to veru nič ľahké. No tvojho syna to baví a je v tom evidentne aj moc dobrý“, komentoval Dami.

„Prečo si to tajil? Dami vieš, že s mamou ťa vo všetkom podporíme“, hovoril svojmu synovi Patrik. No Dami teraz mlčal. Patrik vystrel ruky, aby Dami podošiel k nemu, aby ho objal.

„Ty vieš ako moc som rád, že môžem byť tvoj otecko. Aj keď nie som biologickým“, dodal synovi Patrik.

„Si najlepší otec, akého môžem mať“, odpovedal mu na to Dami. Táto veta Patrika moc potešila.

„Dami? Cez víkend som ti pripravil prekvapenie“, naznačil Patrik synovi.

„O čo ide?“, opýtal sa Dami a pozrel na otca.

„Príde k nám návšteva. Jeden pán, ktorému som projektoval dom“, pokračoval v informovaní Patrik.

„Prečo sem príde?“, zaujímalo Damiho.

„Spomínal mi, že sa dlho venuje hraniam šachu a dostal sa aj do šachovej skupiny, kde pravidelne hrávajú a aj chodia na súťaže. Dáš si s ním jednu partičku“, hovoril synovi Patrik. Dami prekvapene pozeral na otca. Bolo mu stopercentne jasné, že toto vybavil Patrik pre neho.

„A čo mama?“, opýtal sa Dami.

„Miška má rannú smenu. Ako ju poznám, tak skoršie ako o tej šestnástej, ju podľa mňa čakať nemusíme“, odvetil Patrik synovi, keďže vedel, koľko času jeho drahá trávi v práci, aj keď by už nemusela.

Pán Milan pomaly prichádzal k rodinnému domu, kde žil Patrik s rodinou. Z domu akurát vyšiel Patrik.

„Doniesol som všetko potrebné. Prezrad' mi už konečne, že koho mám za súpera“, zaujímalo moc Milana. Pomaly vošli do rodinného domu.

„Tu je tvoj dnešný súper“, povedal Patrik a ukázal na Damiána, ktorý už prišiel k nemu. Milan pozeral na Damiho.

„Si si istý Patrik?“, opýtal sa Milan, pričom v duchu tipoval vek jeho syna.

„Nepodceňoval by som Damiána. Podľa toho, čo som počul, vyhral školskú súťaž a je v šachu veľmi dobrý“, komentoval Milanovi Patrik.

Milan a Dami sa teda usadili za stôl, kde rozložili všetko potrebné na dnešnú partiu.

„A zápas sa začína“, pomyslel si Patrik.

Miška sa konečne dostala z dnešnej smeny domov. Bola aj viacej unavenejšia ako v iné dni. No nič jej hovorilo, že sa má ponáhľať domov za Patrikom a Damim.

„Šach mat“, povedal teraz nahlas Damián. Milan sa nestačil čudovať. Dami ho porazil.

V zápale Patrikovej radosti nikto nepostrehol, že už do rodinného domu prišla aj ako sa povie pani domáca. Miška pozerala na stôl, kde videla rozložené šachové figúrky. Keďže počula to „šach mat“, vedela, že túto hru vyhral Damián.

„Ale odkiaľ by predsa môj syn Dami vedel, ako sa hrá šach“, kládla si v duchu otázku Miška. Peter a Dami sa stále tešili z výhry Damiho nad Milanom, ktorý bol že skúseným hráčom. No Dami teraz zbadal, ako sa na nich díva mamička Miška a okamžite kývol ockovi, že asi majú prúser. Milan tiež hneď postrehol, že Dami asi pred mamou úplne nepovedal, ako dobre ovláda šach. Rýchlo zbalil všetko, čo bolo potrebné na dnešnú partiu.

„Váš syn je perfektný! Má talent“, povedal Milan Miške a radšej sa poberal preč, lebo nejako videl, že sa tu budú diať veľké veci.

„Poviete mi vy dvaja, čo sa to tu deje?“, opýtala sa Miška hneď, ako Milan zatvoril vchodové dvere.

„Dami, mala by to Miška počuť od teba“, naznačil opatrne Patrik, pričom pozeral stále na partnerku.

„Zdá sa, že sa hnevá“, zašepkal Patrikovi Dami. Miška videla, že sa asi odpovede nedočká.

„Ty vieš hrať šach? A evidentne dosť dobre, keďže si vyhral nad tým pánom, ktorý tu bol“, dávala si Miška dokopy informácie, ktoré mala aktuálne k dispozícii.

„Miška len som Damimu pomohol. Zdôveril sa mi s tým. Vravnel som mu, že musí ísť za tebou, ak chce na tú súťaž“, hovoril Patrik, ale neskoro si uvedomil, že sa pred drahou trochu prekecol. Opatrne podišiel k Miške a objal si ju.

„Dami. Ja čakám!“, odvetila po objatí od partnera Miška.

„Keď sme pár krát ostali v školskej knižnici, chalani tam skúšali hrať šach. Nešlo im to nejako dobre. Na internete som si našiel pravidlá. Vyskúšal som si s nimi pár hier. Vyzerá to tak, že mi to ide veľmi dobre“, hovoril Dami mame.

„Vyhral školské kolo v šachu. Prvé miesto“, zašepkal Patrik drahej do uška, pričom videl, ako sa na neho Damián pozrel.

„Prečo o tom nič neviem Dami?“, opýtala sa Miška, pričom ale v duchu bola moc rada, že má takého šikovného syna. Aj ona si myslela, že šach veru nie je tá najjednoduchšia hra pre deti. No po pár sekundách naznačila pohybom ruky, aby sa Dami presunul k nej. Preto Dami opatrne prešiel k mame, pričom ona si ho riadne objala.

„Dami som moc rada, že sa ti v niečom takto darí. No treba to povedať aj mame. Vieš, že ťa vždy podporím“, komentovala Miška. Dami teraz na chvíľku zmizol. No behom minúty sa vracal s papierom v ruke, ktorý bolo potrebné podpísať od rodiča.

„Ja ešte nie som jeho zákonný zástupca Miška. Takže je to len na tebe“, zašepkal Patrik drahej.

Miška pozerala na papier, ktorý jej syn Dami podával. Evidentne ho potreboval podpísať od rodiča, ak chcel ísť na to mestské kolo v šachu. Teraz Dami tak nenápadnejšie podal mame pero. Miška neváhala a podpísala mu hneď papier do školy.

Šach je deterministická strategická hra pre dvoch hráčov, v ktorej o výsledku rozhodujú taktické a strategické schopnosti hráčov a ich pozornosť a sústredenie. Cieľom hry je dať súperovi mat. Má v sebe prvky umenia, vedy a športu. Šach rozvíja logické myslenie a cvičí pamäť.

Šachové pravidlá

- Hra prebieha striedaním ťahov bieleho a čierneho po šachovnici.
- Šachovnica je súhrnný názov pre 64 štvorcových polí, zoskupených do štvorca 8×8 , striedavo bielych a čiernych; ľavé dolné pole je čierne; skupina polí v jednom smere, navzájom sa dotýkajúcich stranami, sa nazýva frontála; skupina polí v jednom smere, navzájom sa dotýkajúcich vrcholmi, sa nazýva diagonála.
- Biely je súhrnný názov pre biele kamene, čierny je súhrnný názov pre čierne kamene; zároveň je to označenie hráča, ktorý pohybuje kameňmi danej farby; biely a čierny sú súper.
- Kameň je spoločný názov pre kráľa, dámu, vežu, strelca, jazdca a pešiaka.
- Na jednom poli môže stáť buď jeden kameň (obsadené pole), alebo nijaký kameň (prázdne pole); rozmiestnenie kameňov na šachovnici sa nazýva postavenie.
- Ťah je premiestnenie kameňa buď na prázdne pole (krok), alebo na pole obsadené súperovým kameňom (branie); zvláštne ťahy: rošáda, premena pešiaka, branie mimochodom.
- Partia je sled ťahov, začínajúci sa základným postavením partie a končiaci sa výhrou bieleho, výhrou čierneho, alebo remízou.
- Voľba ťahu závisí iba od šachistu, ktorý ho vykonáva.
- Prvý ťah v partii vykonáva biely, po ťahu bieleho nasleduje ťah čierneho a po ťahu čierneho nasleduje ťah bieleho.
- Kráľ je kameň, ktorý po vlastnom ťahu, alebo po ťahu iného kameňa rovnakej farby nesmie byť v šachu.
- Šach je postavenie, v ktorom na pole kráľa pôsobí súperov kameň.
- Kameň pôsobí na pole, ak na tomto poli môže brať súperov kameň.
- **Kráľ** je kameň, ktorý (s výnimkou rošády) ťahá na najbližšie pole v akomkoľvek smere.
- **Dáma** je kameň, ktorý ťahá aj ako veža, aj ako strelca.
- **Veža** je kameň, ktorý (s výnimkou rošády) ťahá po prázdnej frontále v akomkoľvek smere o ľubovoľný počet polí; ak na konci prázdnej frontály stojí kameň opačnej farby, veža ho môže brať.
- **Strelca** je kameň, ktorý ťahá po prázdnej diagonále v akomkoľvek smere o ľubovoľný počet polí; ak na konci prázdnej diagonály stojí kameň opačnej farby, strelca ho môže brať.
- **Jazdec** je kameň, ktorý ťahá do L na druhé najbližšie pole opačnej farby v akomkoľvek smere bez ohľadu na to, ktoré z ostatných polí šachovnice sú prázdne a ktoré obsadené.
- **Pešiak** je kameň, ktorý kráča len po frontále smerom dopredu o jedno pole; zo základného postavenia partie môže kráčať o jedno, alebo o dve polia dopredu; berie o jedno pole po diagonále vo dvoch smeroch dopredu; smerom dopredu sa rozumie smer, ktorým sa kameň približuje k súperovi (vzťahovaný na základné postavenie partie); zvláštne ťahy: premena pešiaka, branie mimochodom.
- Súčasťou ťahu pešiaka na posledné pole je jeho odstránenie zo šachovnice a nahradenie dámou, vežou, strelcom, alebo jazdcom rovnakej farby na tom istom poli; takýto ťah sa nazýva premena pešiaka; pešiak sa premení na jeden z uvedených kameňov bez ohľadu na druhý a počty ostatných kameňov na šachovnici.

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska II: Láska nikdy nespí

- *Pešiak, ktorý môže brať súperovho pešiaka bezprostredne po jeho kroku zo základného postavenia partie o jedno pole, môže ho brať aj bezprostredne po jeho kroku o dve polia, a to práve tak, ako keby išiel iba o jedno pole; takýto ťah sa nazýva branie mimochodom.*
- *Rošáda je súčasný ťah kráľa a veže tej istej farby z polí, na ktorých stoja v základnom postavení partie: kráľ ťahá o dve polia smerom k veži a veža, ku ktorej sa priblížil, postaví sa na pole medzi pôvodným a novým polom kráľa; rošádu možno vykonať len vtedy, ak sú polia medzi kráľom a vežou prázdne, ak kráľ a veža od začiatku partie neťahali a ak na pôvodné a nové pole kráľa, ako aj na pole medzi nimi nepôsobi súperov kameň.*
- *Partiu vyhrá ten, po ktorého ťahu je súperov kráľ v mate.*
- *Mat je šach (kráľovi), ktorý nemožno bezprostredne nasledujúcim ťahom zrušiť.*
- *Partia sa končí remízou, keď je biely alebo čierny v pate, alebo keď sa rovnaké postavenie v priebehu partie opakuje trikrát pri ťahu toho istého hráča, alebo keď sa počas 50 bezprostredne za sebou nasledujúcich ťahov oboch súperov nebral kameň a nepotiahol pešiak.*
- *Pat je postavenie, v ktorom jeden zo súperov nemôže ťahať napriek tomu, že je na rade, pričom jeho kráľ nie je v šachu.*
- *Postavenia sú rovnaké, ak obsahujú rovnaké kamene rozmiestnené na rovnakých poliach a každý zo súperov môže vykonať rovnaké ťahy.*
- *V postavení kráľa s dvoma jazdcami proti kráľovi s pešiakom sa zvyšuje počet ťahov z 50 na 100, ak pešiak nepostúpil ďalej ako o 3 polia zo základného postavenia na frontále pred vežou, kráľom, alebo dámou, o 2 polia pred strelcom, resp. o 1 pole pred jazdcom, a jazdec mu bezpečne bráni v ďalšom pohybe.*

Základné postavenie figúrok (kameňov) na šachovnici.

Šach sa hrá na doske zvanej šachovnica, rozdelenej na 8×8 políčok. Každý hráč má na začiatku partie k dispozícii nasledujúce figúrky:

- *1 kráľa*
- *1 dámu (nesprávne kráľovná)*
- *2 veže*
- *2 strelcov*
- *2 jazdcov (nesprávne kôň)*
- *8 pešiakov (nesprávne sedliak)*

Dáma a veža sú ťažké figúry, strelca a jazdec sú ľahké figúry. Biely hráč má zo svojho pohľadu na druhom rade ôsmich pešiakov a na prvom rade z ľava do prava: vežu, jazdca, strelca, dámu, kráľa, strelca, jazdca a vežu. Pritom každý hráč postaví dámu na pole vlastnej farby.